

gjælder her for Arbeidere, der arbeide for Andre, som for dem, der arbeide for sig selv. Jeg tror derfor ikke, at det vil faae stor praktisk Betydning, at Folk kunne forsikre sig selv, jeg frygter for, at de ikke gjøre det. Den Tilstand, der vilde tilfredsstille mig — jeg veed ikke, om jeg kan kalde den den ideale, man kan naturligtvis have forskjellige Ideer — det var, at Alle, hvad enten de arbeide for sig selv eller for Andre, naar de vare ubemidlede, saavidt muligt vare i en Sygekasse, for paa den Maade at faae Hjælp mod alle de Ulykkestilfælde og Sygdomme, som kunne komme over Mennesket, og at de saa, naar den Tid var udløben, hvor Sygekassen gav Hjælp, kunde faae en Hjælp, der var afpasset efter deres Fornødenhed paa den Maade, som Lovforslaget antyder, uden at den var eller ansaas for at være offentlig Fattigunderstøttelse, men kun saaledes, at de fik det i Kraft af, at de havde været i Sygekasse, jeg kan sige som en Tat af Samfundet, fordi de havde gjort, hvad de kunde, for at hjælpe sig selv. Denne Hjælp skulde ydes af Kommunerne, hvad enten det blev de enkelte Sognekommuner, eller den større Amtskommune; det Sidste kunde maafte ogsaa være tiltalende; saa skulde Kommunerne kunne lægge lidt Extra paa de egentlig farlige Erhverv, for paa den Maade at faae Erstatning for den Uleilighed, de paatog sig. Derved vilde den Selvorganisation, som det ærede 3die Medlem for 11te Kreds (Th. Nielsen) satte Pris paa, kunne naaes, idet Kommunalbestyrelserne jo ere valgte af Befolkningen selv. Hvis vi kunde faae den Tilstand, synes det mig, at det vilde være smukt, og saa behøvede vi ikke det uhyre vidtløftige Apparat, som dog kun skal hjælpe en rent forsvindende Del af Befolkningen.

Th. Nielsen: Den ærede 1ste Landsthingsmand for 11te Kreds (Sthyr) mente, at jeg ikke havde været ganske korrekt i, hvad jeg udtalte, da jeg drog Sammenligninger med Embedsmændenes Pensionsforhold. Jeg vil dog nødig paa dette Punkt staa som den, der har sagt noget mindre Korrekt, da jeg netop veed, at det, jeg sagde, var fuldstændig korrekt. Der er derfor kun et Par Bemærkninger i den Anledning, jeg vilde gjøre. Det er ikke rigtigt, naar den ærede Indenrigsminister bemærkede, at min Sammenligning kun angik vore egne Embedsmænd. Nei, Hovedsammenligningen gjaldt netop Thyssland, og det er paa alle Punkter givet, at Thyssland stiller sig særlig gunstig, baade med Hensyn til Enter og Børn og særlig med Hensyn til Invalider. Men for vore Embedsmænds Vedkommende har jeg kun dra-

get en Sammenligning paa to Punkter, og denne var fuldkommen korrekt. Det ærede Medlem har nemlig ikke Ret i, at en Embedsmand, der kommer til Skade, ikke faar de fulde to Trediedele; det faar han ubetinget. I Loven af 5te Januar 1851 med tilsvarende Bestemmelser i Pensionsloven af 1858 hedder det udtrykkelig — jeg maa nok med den høitærede Formands Tilladelse oplæse det Par Linier: "Den Embedsmand, der ved Udførelsen af sin Tjeneste kommer saaledes til Skade, at han maa affædiges, faar stedsse $\frac{2}{3}$ af sin Embedsindtægt i Pension." Det, som det ærede 1ste Medlem for 11te Kreds sagde om Naturalydelser, er noget ganske Andet, det vedrører helt andre Bestemmelser Naturalydelser komme forøvrigt først i Betragtning, naar den samlede Indtægt gaar over 2,000 Kr., saa fradrages der $\frac{1}{3}$, men det er et andet Forhold; i det af mig fremdragne Tilfælde faaer Embedsmanden ubetinget $\frac{2}{3}$. Med Hensyn til Børn forholder det sig saaledes — det var den anden Sammenligning med Pensionsloven — at de faae en aarlig Understøttelse til det 18de Aar fra 20 til 100 Rigsdaler eller fra 40 til 200 Kr. — Det ærede Medlem anmodede mig om at være liberal ogsaa overfor Enter efter og Børn af Embedsmænd. Det behøver det ærede Medlem slet ikke at gjøre. Jeg er meget liberal i den Henseende, og jeg tror, at hvis det ærede Medlem har fulgt min Virksomhed i Folkethinget, vilde han ogsaa have set, at det er Tilfældet. Men, som sagt, det var kun paa disse to Punkter, at jeg drog Sammenligningen. Det er mig meget vel bekendt, at Enter kun faae $\frac{1}{3}$ i Pension, derfor drog jeg ikke Sammenligning paa dette Punkt. Jeg fremdrog, at Enter efter den tydske Lov skulle have 20 pCt. hvorimod de her kun skulle have 14 pCt. For Resten er det jo en hyderligere Ulighed til Skade for Arbeiderne, naar man sammenligner med den tydske Lov og ser, at i Thyssland er Klassen tillige forpligtet til at give Vedkommendes Forældre Understøttelse, for saa vidt han har saadanne, som han skal understøtte. Grunden til, at en saadan Bestemmelse ikke er medtagen her, ses jo for Resten af Motiverne at være den, at vor Lovgivning ikke kender noget til den Bestemmelse, at Børn skulle forføre deres Forældre. — Det undrede mig noget, at det ærede Medlem fra Frederiksberg (Schlegel) ikke var tilfreds med, at der skulde gives Begravelseshjælp. Han sagde, at Lovforslaget paa det Punkt var i Uoverensstemmelse med Kommissionen, men det ærede Medlem vil nok erindre, at Kommissionen i sit Lovforslag om Sygekasser har en Bestemmelse